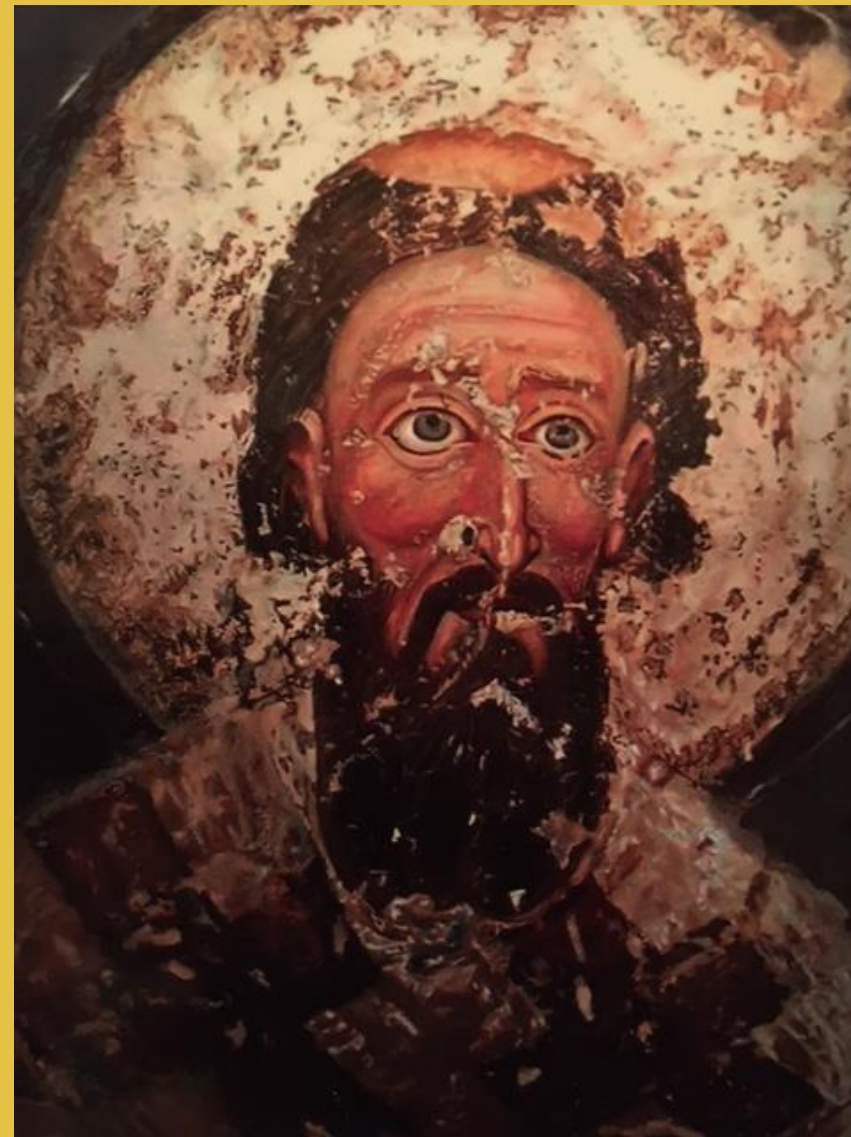

САВА НЕМАЊИЋ

О Сави Немањићу

- Сава Немањић рођен је у граду Расу, 1175 год., као најмлађи син великог жупана Стефна Немање и Ане Немањић, и брат Вукана и Стефана Првовенчаног. Још као дете волео је и редовно је присуствовао црквеним службама. Иконе су га посебно интересовале. Када је имао 17 година, упознао је једног монаха и са њим се убрзо упутио ка манастиру Светог Пантелејмона на Светој Гори, напустивши очеву кућу. У том манастиру се замонашио и добио име Сава. Године 1196, велики жупан Стефан Немања напушта своје краљевство, Рашку и придружује се сину у манастиру Студеница, где постаје монах и добија име Симеон. Исте године и Расткова мајка Ана напушта свој живот, замонашује се и постаје Анастасија.

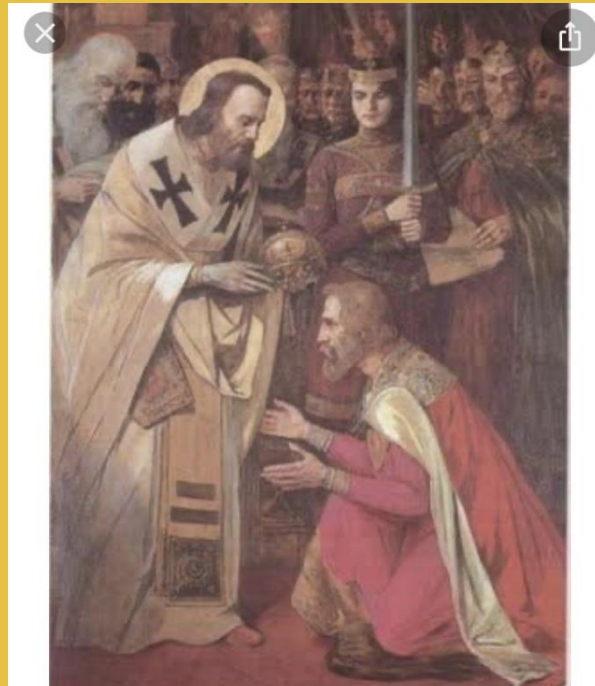
Хиландар

- Године 1198., Сава и Симеон освајају манастир Хиландар на Светој гори. Симеон је преминуо 1199 године, а почетком 13 века Сава постаје ђакон и свештеник Хиландара. Манастир Хиландар налази се на северном делу Свете горе, на полуострво Халкидики. Посматран споља има изглед средњевековног утврђења. Неки сматрају Хиландар једним од првих универзитета. Представља једно од најзначајнијих средишта српске културе и духовности. Налази се на Унесковој листи светске баштине.

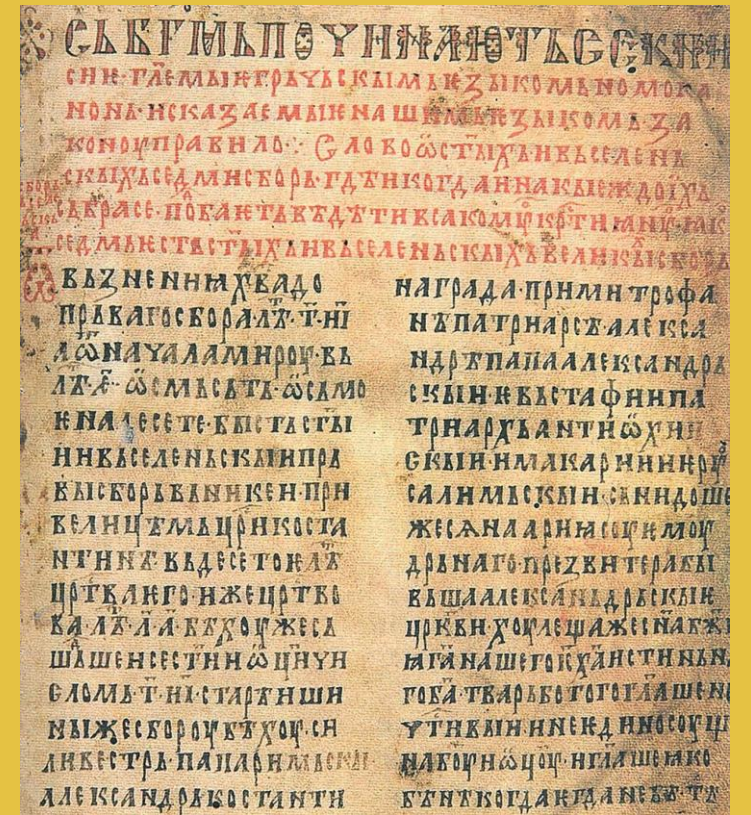
Процват српске државе

- Током првих деценија 13 века, српска држава доживљава процват под владавином Немањића. Наиме, 1217. године Савин најстарији брат Стефан био је крунисан и тако постао Стефан Првовенчани. Тим чином Србија постаје самостална држава. 1219. године на двору Византијског царства у Никеји, Сава је проглашен за првог српског архиепископа. Овим чином српска православна црква постаје аутокефална, тј. самостална црква.

Номоканон и Студеница

- Сава је 1220. године објавио српски Номоканон, правни зборник који обухвата црквене и грађанске законе. Годину дана касније заједно са Стефаном Првовенчаним оснива црквену скупштину. 1228. године неким чудом Сава је ускрснуо свог преминулог брата Стефана чије се мошти данас налазе у манастиру Студеница.

Манастир Жича

- У манастиру Жичи, који је изградио Стефан Првовенчани, Сава је 1234.године своју титулу архиепископа предао свом ученику Арсенију и тако га прогласио другим српским архиепископом.

Последње године живота Светог Саве

- Након 1234.године, Сава креће на пут са жељом да свој живот заврши свој живот лутајући неком непознатом земљом.Пропутовао је Палестину,Сирију,Персију,Египат и Анатолију.У сваком од ових градова разговарао је са великим испосницима и сакупљао мошти светаца.У Трнову, престоници Бугарског краљевства, разболео се и преминуо 27.јануара.1236.године.

Свети Сава ШКОЛСКА СЛАВА

Ко удара тако позно у дубини ноћног мира

- На капији затвореној светогорског манастира?
- Већ је прошло тавно вече и нема се поноћ хвата,
- Седи оци, калуђери, отворите ми тешка врата.
- Светлости ми душа хоће, а одмора слабе ноге,
- Клонуло је моје тело, уморне су моје ноге.
- Ал је крепка воља моја, што ме ноћас к вама води
- Да посветим живот роду, отаџбини и слободи.
- Презрео сам царске дворе, царску круну и порфиру
- И сад ево светлост тражим у скромноме манастиру
- Отворте ми, часни оци, манастирска тешка врата,
- И примите царског сина ко најмлађег свога брата.
- Зашкрипаше тешка врата, а над њима сова прну и с крештањем разви крила и склони се у ноћ црну
- А на прагу храма светог, где се Божије име слави
- Са буктињом упаљеном настојник се отац јави.
- Он буктињу горе диже, изнад своје главе свете,
- И угледа, чудећи се, безазлено босо дете.
- Високо му бледо чело, помршене густе власи, али чело узвишено божанствена мудрост краси.
- За руку га старац узе, пољуби му чело бледо, а кроз сузе прошепута примамо те мило чедо.
- **Векови су прохујали од чудесне оне ноћи, векови су прохујали и многи ће јоште проћи.**
- **Ал то дете јоште живи, јер његова живи слава, јер то дете беше Растко, син Немањин Свети Сава.**

- Војислав Илић млађи

